

ประกาศเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
และการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๖๑

.....

ตามที่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ได้เสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๖๑ ต่อสภาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ และสภาเทศบาลเมืองศรีสะเกษได้พิจารณาในคราวประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี ๒๕๖๑ ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และสภาเทศบาลมีมติเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ แล้วส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น

บัดนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้เห็นชอบด้วยกับเทศบัญญัติดังกล่าว และให้ประกาศใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๑ ต่อไป ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๖

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายฉัฐมงคล อังคสกุลเกียรติ)

นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ.๒๕๓๗ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เรื่อง ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า ป้ายที่แสดงว่าสัตว์นั้นได้รับการฉีดวัคซีน

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า ในกรณีที่สุนัขมีอาการดุร้ายวิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่ง กีดขวาง ชอบซุกซ่อนในที่มืด ปากอ้า ลิ้นห้อย น้ำลายไหล ตัวแข็ง ขาหลังอ่อนเพลีย เดินโซเซ หรือแมวที่มีอาการดังกล่าว

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการบำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่า ประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทย์ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) สัตว์ประเภท ๑ ได้แก่ ช้าง

(๒) สัตว์ประเภท ๒ ได้แก่ สุนัข แมว

(๓) สัตว์ประเภท ๓ ได้แก่ นก ปลา ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่านเป็ด ไก่ ภูเขา

และสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๑ ประเภท ๒ และประเภท ๓ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษโดยเด็ดขาด ตลอดจนห้ามมิให้ปล่อยให้สัตว์เหล่านั้นถ่ายมูลบนที่หรือทางสาธารณะ ทั้งนี้ หากมีการถ่ายมูลดังกล่าวเจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องขจัดมูลดังกล่าวให้หมดสิ้นไป

ข้อ ๗ ให้พื้นที่เขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภท ๑ โดยเด็ดขาด

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องนำสัตว์ประเภทที่ ๑ เข้ามาในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษเป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ เจ้าของสัตว์ประเภท ๒ หรือผู้รับมอบอำนาจต้องนำสัตว์ไปจดทะเบียน ณ สถานที่ที่กำหนดให้ตามข้อ ๙ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัติใช้บังคับ

ภายใต้บังคับตามความในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สัตว์เพิ่งเกิดหรือเพิ่งนำสัตว์เข้ามาในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้รับมอบอำนาจ นำสัตว์นั้นมาจดทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์เกิดหรือวันที่นำสัตว์เข้ามา เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบสัตว์แล้วให้ออกบัตรประจำตัวให้ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๙ การจดทะเบียนสัตว์ประเภท ๒ ให้นำมาจดทะเบียนที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือหน่วยเคลื่อนที่ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการภายในสามสิบวัน

- (๑) เมื่อมีการย้ายที่อยู่ของสัตว์ประเภทที่ ๒
- (๒) เมื่อบัตรประจำตัวสัตว์สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ
- (๓) ในกรณีที่สัตว์ได้ทำร้ายคน เพื่อเป็นข้อมูลให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการติดตามและเฝ้าระวังคนที่ถูกทำร้าย และสัตว์นั้นด้วย
- (๔) ในกรณีที่สัตว์ตาย หรือสูญหาย รวมถึงหากเจ้าของสัตว์ที่สูญหาย ได้พบสัตว์แล้วในภายหลัง

การดำเนินการแจ้งตามวรรคแรก ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้รับมอบอำนาจ แจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ต่อกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองศรีสะเกษ หน่วยเคลื่อนที่ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภท เจ้าของต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ
- (๒) ควบคุมสัตว์ไม่ให้ออกนอกสถานที่โดยปราศจากการควบคุม ซึ่งสัตว์นั้นอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญ แก่บุคคลอื่น
- (๓) ควบคุมไม่ให้สัตว์ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่น เช่น ส่งเสียงดังรบกวนเป็นเวลานาน

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ เช่น เรื่องอาหาร ความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติสุข

(๖) เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และไม่เป็นที่เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๘) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประชาชน ให้เจ้าของแยกสัตว์นั้นออกไว้ต่างหาก และแจ้งต่อกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองศรีสะเกษ หน่วยเคลื่อนที่ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๙) ให้เจ้าของสัตว์ประเภทที่ ๒ จัดให้มีสัตว์มีปลอกคอหรือสิ่งอื่นใดประจำตัวสัตว์เพื่อแสดงให้เห็นว่าสัตว์ดังกล่าวเป็นสัตว์มีเจ้าของ

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์ในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

ข้อ ๑๓ ในกรณีสัตว์ประเภท ๒ หากเจ้าของสัตว์ไม่ประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ เจ้าของต้องมอบสัตว์พร้อมบัตรประจำตัวสัตว์ให้กับบุคคลอื่นที่รับเลี้ยงดูต่อไป และเจ้าของใหม่หรือผู้รับมอบอำนาจต้องแจ้งต่อกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองศรีสะเกษ หน่วยเคลื่อนที่ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับมอบสัตว์

ข้อ ๑๔ ผู้ใดนำสัตว์ประเภท ๒ ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) พกบัตรประจำตัวสัตว์และต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(๒) ผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและดูแลสัตว์อย่างใกล้ชิด เว้นแต่ขณะที่อยู่ในระหว่างการประกวด การแสดง หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน แต่ผู้จัดการและเจ้าของสัตว์ต้องมีมาตรการในการป้องกันสัตว์มิให้ทำร้ายคน หรือขณะที่สัตว์อยู่ในกรงที่ขัง แต่ผู้ฝึกหัดจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสัตว์มิให้ทำร้ายคน หรือขณะที่สัตว์อยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคง แข็งแรง เพียงพอที่จะป้องกันมิให้สัตว์เข้าถึงบุคคลภายนอก

หมวด ๒

การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์ประเภท ๒ ต้องจัดการให้สัตว์ในครอบครองได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองศรีสะเกษ หน่วยเคลื่อนที่ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยฉีดวัคซีนควบคุมครั้งแรกเมื่อสัตว์มีอายุ ๒-๔ เดือน และให้มีการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนด ในใบรับรองฉีดวัคซีน

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ประเภท ๒ และสัตว์ประเภทที่ ๓ (ชนิดที่เลี้ยงลูกด้วยนม) มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่พบสัตว์นั้นแสดงอาการโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่สัตว์ประเภท ๒ ถูกสัตว์อื่นที่แสดงอาการของโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่วันที่รู้ว่าสัตว์ของตนถูกกัด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ประเภท ๒ แสดงอาการโรคพิษสุนัขบ้า ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อทำลายสัตว์นั้นได้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ และข้อ ๑๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๒๐ เจ้าของสัตว์ต้องอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

ลงชื่อ

(นายฉัฐมงคล อังคสกุลเกียรติ)

นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายฉัฐมงคล อังคสกุลเกียรติ)

รองนายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ